دۇنياۋى مەشھۇر چۆچەكلەر خەزىنىسى

بۆرە بىلەن يەتتە ئوغلاق

مىللەتلەر نەشرىياتى
بېيجىڭ

تەرجىمە قىلغۇچى : قادىر ئارسلان

بۆرە بىلەن يەتتە ئوغلاق

دوستۇم گە:

بىز ئىككىمىز چىمەن دوست،
سەن ئالتۇن، مەن كۈمۈش.
دوستلۇق ـ بەخت دەرىخى،
سەن يوپۇرماق، مەن بىر قۇش.

كىتاب كۆڭۈل خۇشلۇقى،
كىتاب ئەقىل بۇلىقى.
بۇ كىتابتا ساقلانسۇن،
ئىككىمىزنىڭ دوستلۇقى.

يىل ئاينىڭ كۈنى.

图书在版编目(CIP)数据

老狼与小羊/(丹)安徒生(Andersen,H.C.)等著；苏真等译；
卡德尔·阿尔斯朗译.—北京：民族出版社，2005.5
ISBN 7-105-06937-6

Ⅰ.老... Ⅱ.①安...②苏...③卡... Ⅲ.童话—作品集—
世界—维吾尔语(中国少数民族语言)
Ⅳ.I18

中国版本图书馆CIP数据核字(2005)第031857号

老狼与小羊

责任编辑：牙库甫
责任校对：胡达拜地
制　　版：海龙视觉
出版发行：民族出版社　　http://www.e56.com.cn
社　　址：北京市和平里北街14号　　邮编：100013
电　　话：010-64290862(维文室)
印　　刷：宏凯彩印包装有限责任公司
经　　销：各地新华书店
版　　次：2005年5月第1版　　2005年5月北京第1次印刷
开　　本：787毫米×1092毫米　　1/16
印　　张：6.625
印　　数：0001-2000册
定　　价：12.00元

مۇندەرىجە

بۆرە بىلەن يەتتە ئوغلاق 1

شەھەر چاشقىنى بىلەن سەھرا چاشقىنى 9

قىسقۇچپاقا بىلەن كۆك قۇتان 14

باشمالتاق بالىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى 16

ياۋا توشقان بىلەن كىرپە 21

قىزچاق بىلەن ئۈچ ئېيىق 25

ياۋا توشقان بىلەن پىلچاق 32

باشمالتاق قىز 34

بېلىقچى بىلەن ئالتۇن بېلىق 41

ياغاچ قونچاقنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى 47

كىمنىڭ گېپىنى ئاڭلاش كېرەك 74

ئۈچ تىلەك 77

برام مۇزىكا ئەترىتى 81

ئەلى بىلەن پادىشاھ 86

ئالتۇن غاز 88

سودىگەر بىلەن مىخ 94

ئەمىن ۋە پىششىق تۇخۇم 96

ئەقىللىق ئاشپەز 98

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

بۆرە بىلەن يەتتە ئوغلاق

گېرمانىيە چۆچىكى (ئەسلىي ئەسەر: گرىممىنىڭ)

بۇرۇنقى زاماندا بىر قېرى ئۆچكە بولغانىكەن، ئۇنىڭ يەتتە ئوغلىقى بار ئىكەن. ئۇلار ئورمانلىقتىكى بىر ئۆيدە ياشايدىكەن. ئۆچكە ئوغلاقلىرىغا شۇنداق ئامراق ئىكەنكى، ئۇلارنىڭ جېنىدىنمۇ ئارتۇق بىلىدىكەن. ئۇ ھەر قېتىم ئوت - چۆپ ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئورمانلىققا ماڭغاندا:

— ئوماق باللىرىم، مەن ئورمانلىققا بارىمەن. سىلەر بۆرىدىن ئېھتىيات قىلىڭلار. يېقىن ئەتراپتا بىر قېرى بۆرە بار. ئۇنىڭ پۈتۈن بەدىنىنى قاپقارا تۈك قاپلىغان، يوغان پۇتلىرى شۇنداق قورقۇنچلۇق، ئاۋازىمۇ بەك قوپال ھەم بوغۇق. ئۇ كېلىپ ئىشىكنى چېكىپ قالغۇدەك بولسا، ھەرگىز ئاچماڭلار! — دەپ تاپىلايدىكەن.

ئوغلاقلارمۇ:

— خاتىرجەم بولۇڭ، ئاپا، بىز چوقۇم ئېھتىيات قىلىمىز، — دەيدىكەن.

ئۆچكە ئانا ئۆز ئەندىشىسىنى قوشنىسىغا دەۋاتقاندا، دېھقان ئايالچە ياسىنىپ بىر چەتتە تۇرغان بۆرە ئاڭلىۋاپتۇ. بۆرە ئىختىيارسىز ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەپتۇ:

«بەك بەلەن بولدى! ئا-
خىر مەززىلىك تائامغا ئېرى-
شىدىغان بولدۇم!»

بۆرە ئۆچكە ئانىنىڭ
ئورمانلىققا كېتىشىنى ساق-
لاپ يۈرۈپتۇ. بىر كۈنى
ئۆچكە ئانا بالىلىرىغا يەنە
شۇ گەپلەرنى قايتا - قايتا تا-
پىلاپ ئورمانلىققا كېتىپتۇ.

«پۇرسەت كەلدى! —
دەپ ئويلاپتۇ بۆرە خۇشاللى-
قىدا قىن - قىنىغا پاتماي،
— بۈگۈن قورساقنى تازا
توقلايدىغان بولدۇم!»

بۆرە ئۆچكىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ ۋە بوغۇق ئاۋازى بىلەن:

— ئوماق ئوغلاقلىرىم، چاققان ئىشىكنى ئېچىڭلار، ئاپاڭلار قايتىپ
كەلدى. مەن ھەممىڭلارغا يۇمران چۆپلەرنى ئېلىپ كەلدىم، — دەپتۇ.

بىر ئوغلاق بۇنى ئاڭلاپ ئىشىكنى ئاچماقچى بوپتۇ.

— توختا، بۇ بۆرىنىڭ ئاۋازى، ئاپام بۆرىنىڭ ئاۋازى ناھايىتى بوغۇق،
دېگەنغۇ.

بىر قارا ئوغلاق ئىشىكنى ئاچماقچى بولغان ئوغلاقنى توسۇۋاپتۇ.

باشقا ئوغلاقلارمۇ ئانىسىنىڭ
گېپىنى ئېسىگە ئاپتۇ.

— توغرا، بايىقى ئاۋاز ھەقىقە-
تەن قوپال، بوغۇق ئىكەن.

شۇنىڭ بىلەن ئوغلاقلار ئى-
شىكنىڭ يېنىدا تۇرۇپ بۆرىگە دەپ-
تۇ:

— ئىشىكنى ئاچمايمىز، سەن
بىزنىڭ ئاپىمىز ئەمەس، ئاپىمىز-
نىڭ ئاۋازى زىل، يېقىملىق ئاڭلى-
نىدۇ، سېنىڭكىدەك بوغۇق، قوپال
ئەمەس. سەن بىزنى ھەرگىز ئالدى-
يالمايسەن. بىز سېنىڭ ھېلىقى
ئەسكى بۆرە ئىكەنلىكىڭنى بىلىۋال-
دۇق. دەرھال يوقال!

بۆرە ھېلىسىنىڭ ئاقمىغاز-
لىقىنى كۆرۈپ ئاچچىقىدا سەك-
رەپ كېتىپتۇ. ئۇ ئىشىكنى
گۈمبۈرلىتىپ ئۇرۇپتۇ، قوپال،
بوغۇق ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ -
جارقىراپ ئوغلاقلارغا قوقاق
ساپتۇ. لېكىن، ئوغلاقلار ئې-
شىكنى زادىلا ئاچماپتۇ.

بۆرە مىڭ زورلۇق قىلغىنى
بىلەن ئاقمايدىغانلىقىنى چۈشى-
نىپ يېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ
ئۆزىگە ھاي بېرىپ: «ياق، ياق،
بۇنداق قىلسام بولمايدىكەن. مەن
ئەقلىمنى ئىشلىتىشىم كېرەك»
دەپ ئويلاپتۇ ۋە بىرھازا ئويلىنىپ، بىر چارىنى ئويلاپ تېپىپتۇ. ئۇ: تات-
لىق ھەم يۇمشاق تورت ئاۋازنى سىلىقلاشتۇرىدۇ دېگەن گەپنى ئاڭلىغان-
كەن.

بۆرە بولكىچىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ھەسەل قوشۇپ پىشۇرۇلغان تورتتىن
بىرنى ئوغرىلاپتۇ.

راست دېگەندەك، تورتنى يېگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئاۋازى بۇرۇنقىدەك
قوپال، بوغۇق چىقمايدىغان بوپتۇ. «قېنى، ئەمدىغۇ قولۇمغا چۈشىدىغانسى-
لەر!» دەپتۇ بۆرە مەيدىسىگە مۇشتلاپ قويۇپ، ئاندىن ئالدىراپ - تېنەپ
ئۆچكىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ.

— ئوماق ئوغلاقلىرىم، چاق-
قان ئىشىكنى ئېچىڭلار، ئاناڭ-
لار قايتىپ كەلدى! مەن ھەم-
مىڭلارغا يۇمران چۆپلەرنى ئې-
لىپ كەلدىم، — دەپتۇ بۆرە ئې-
شىكنى قېقىپ.

بۇ قېتىم بۆرىنىڭ ئاۋازى
راستىنلا ئۆچكە ئانىنىڭ ئاۋاز-
دەك ئاڭلىنىپتۇ. ئوغلاقلار ئې-
شىكنى ئاچماقچى بولغاندا، ھې-
لىقى قارا ئوغلاق ئۇلارنى توسۇ-
ۋاپتۇ ۋە گۇمانسىرىغان ھالدا سو-
راپتۇ:

— ئاپا، قولىڭىزنى كۆرۈپ
باقساق بولامدۇ؟
بۆرە قاپقارا تۇك باسقان ئال-
دى پۇتىنى سۇنۇپتۇ. ئوغلاقلار
بۇنى كۆرۈپلا ئەھۋالنى چۈشى-
نىپ يېتىپتۇ: ھېلىقى ۋەھشي
بۆرە يەنە كەپتۇ ـ دە!
— ئاپىمىزنىڭ مۇنداق قارا
قولى يوق. سەن بۆرە ئىكەنسەن!
— دەپ ۋارقىراپتۇ قارا ئوغلاق.
— ئېچىشە ئىشىكنى! —
قېرى بۆرە يەنە بوغۇق ئاۋازى بى-
لەن توۋلاپ كېتىپتۇ.
— ئاچمايمىز! ئاچمايمىز!
ئاچمايمىز دېدۇق، ئاچمايمىز! چاققان يوقال بۇ يەردىن!
ئوغلاقلار بىردەك ئاۋازدا توۋلاپتۇ.
بۆرە يەنە ئىشنى ئەپلەشتۈرەلمەپتۇ. ئۇ بولكىچى ئۇستامنىڭ يېنىغا
بېرىپ:
— پۇتۇم يارىلىنىپ قالدى، پۇتۇمغا ئازراق شىلىم سۈركەپ قويۇڭ،
— دەپتۇ. بولكىچى ئۇستام شىلىم سۈركەپ قويۇپتۇ، ئاندىن بۆرە تۈگمەن-
چىنىڭ قېشىغا بېرىپ:
— پۇتۇمغا ئازراق ئۇن سېپىپ
قويۇڭ، — دەپتۇ. تۈگمەنچى: «بۇ
بۆرە بىر كىمنى ئالدىماقچى بولۇۋې-
تىپتۇ» دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ دېگى-
نىنى قىلماپتۇ.
— سەپمىسەڭ، سېنى يەۋېتى-
مەن! — دەپتۇ بۆرە. تۈگمەنچى
قورقىنىدىن ئۇنىڭ پۇتىنى ئاقار-
تىپ قويۇپتۇ.
«بۇ نۆۋەت جەزمەن ئۇلارنى
ئالدىيالايمەن!» دەپتۇ بۆرە مەغ-
رۇرلانغان ھالدا.
بۆرە دېگەن ئەبلەخ ئەمدى ئۈ-
چىنچى قېتىم ئوغلاقلارنىڭ ئىشى-
كىگە كېلىپ ئىشىك قېقىپتۇ.

— ئوماق - ئوماق ئوغلاقلىرىم، چاققان ئىشىكنى ئېچىڭلار! ئاناڭلار قايتىپ كەلدى! ئورمانلىقتىن ھەربىرىڭلارغا يۇمران چۆپ ئالغاچ كەلدىم!

بۇ ئاۋاز ئۆچكە ئانىنىڭ ئاۋازى بىلەن ئوپئوخشاش ئىكەن، ئەمما ئوغلاقلار يەنىلا ۋارقىرىشىپتۇ:

— ئاۋۋال بىزگە قولۇڭنى كۆرسىتىپ باق، سېنىڭ مېھرىبان ئانىمىز ئىكەنلىكىڭ ياكى ئەمەسلىكىڭنى كۆرۈپ باقايلى!

بۆرە دەرھال ئاپئاق قولىنى دېرىزىدىن سوزۇپ كىرگۈزۈپتۇ.

ئوغلاقلار خاتىرجەم بولۇپ، دەرھال ئىشىكنى ئېچىپتۇ. بىراق، ئۆيگە كىم كىرىپتۇ دېمەمسىز؟ ھېلىقى بۆرىنىڭ ئۆزى ئاغزىنى يوغان ئاچقىنىچە ئېتىلىپ كىرىپتۇ.

بىچارە ئوغلاقلار قورققىنىدىن تەرەپ - تەرەپكە قېچىپ، يوشۇرۇنۇشقا باشلاپتۇ. بىرىنچىسى جوزىنىڭ تېگىگە، ئىككىنچىسى كارىۋاتنىڭ ئاستىغا، ئۈچىنچىسى مەشنىڭ ئىچىگە، تۆتىنچىسى ئاشخانىغا، بەشىنچىسى ئىشكاپنىڭ ئىچىگە، ئالتىنچىسى قومۇش سېۋەتنىڭ ئىچىگە، يەتتىنچىسى تىكلىمە سائەتنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنۇپتۇ. بىراق، بۆرە ئۇلارنىڭ ئالتىسىنى تېپىۋېلىپ، بىر - بىرلەپ يۇتۇۋېتىپتۇ. ئۇ پەقەت سائەتنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋالغان قارا ئوغلاقنى تاپالماپتۇ.

قورسىقى تويۇپ تومپىيىپ كەتكەن بۆرە بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە كېلىپ چۆپلۈكتە يېتىپ ئۇخلاپتۇ.

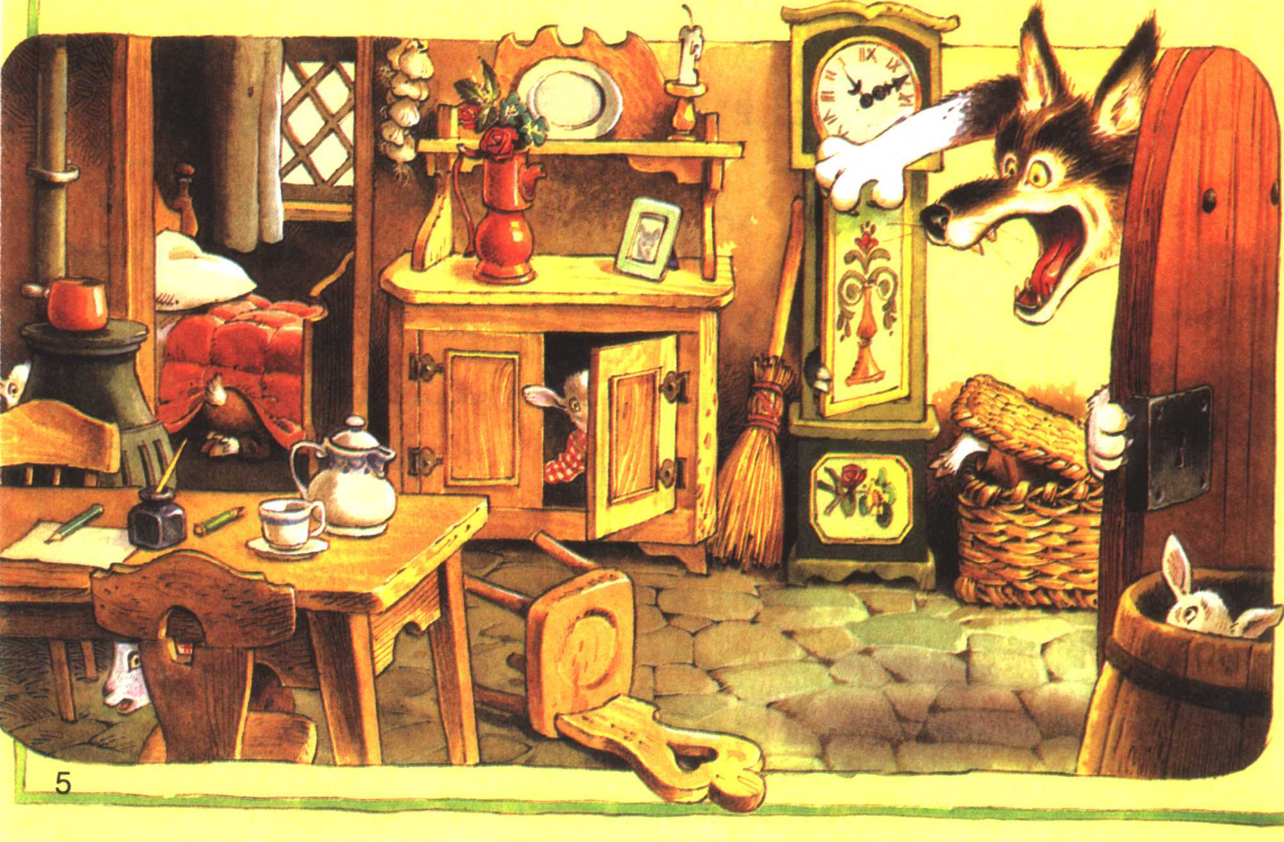

ئۇزاق ئۆتمەي ئۆچكە ئانا ئورمانلىقتىن قايتىپ كەپتۇ. قارىسا، ئىشلار باشقىچە تۇرغۇدەك: ئىشىك ھاڭگىرقاي ئوچۇق، ئۆيدىكى جوزا - ئورۇندۇقلار ئۆڭتەي - تۆڭتەي بولۇپ كەتكەن، تەڭلە يېرىلغان، يوتقان - كۆرپە، ياستۇق - تەكىيلەر يەردە ياتقان.

ئەھۋال چاتاق! ئۆچكە ئانىنىڭ ئۆپكىسى ئاغزىغا كەپلەشكەندەك دەم ئالالماي قاپتۇ!

ئۆچكە ئانا يەتتە بالىسىنى ئىزدەپتۇ، لېكىن ھېچنەدىن تاپالماپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ بىر - بىرلەپ چاقىرىپتۇ، ئەمما جاۋاب ئاڭلانماپتۇ. ئاخىرىدا كەنجىسىنىڭ ئىسمىنى چاقىرغانىكەن، «جېنىم ئاپا، مەن سائەتنىڭ ئىچىدە» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ، ئارقىدىن تىكلىمە سائەتنىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ، ئىچىدىن قارا ئوغلاق يۈگۈرۈپ چىقىپتۇ.

— ئاپا، جېنىم ئاپا! ئاكا - ئاچىلىرىمنىڭ ھەممىسىنى بۆرە يەپ كەتتى!

ئۆچكە ئانا بالىلىرىنىڭ دەردىدە ھۆڭ - ھۆڭ يىغلىغان پېتى ئۆيدىن چىقىپتۇ. قارا ئوغلاق ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مېڭىپتۇ.

تۇيۇقسىز ئۆچكە ئانا خورەك ئاۋازىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. ھوي، دەرەخنىڭ تۈۋىدە تاتلىق ئۇخلاۋاتقان كىمدۇ؟

ئەسلىدە، ئەتراپنى زىلزىلىگە سېلىپ خورەك تارتقۇچى دەل ھېلىقى قېرى بۆرە ئىكەن! ئۇ ئالتە ئوغلاقنى يالمىۋەتكەندىن كېيىن، ئوڭدىسىغا يېتىپ ئۇيقۇغا كەتكەنىكەن. ئۇنىڭ خورىكىنىڭ كۈچىدىن دەرەخ شاخلىرىمۇ مىدىرلاپ تۇرغۇدەك.

ئۆچكە ئانا يېقىن كېلىپ بۆرىگە سەپسېلىپ قارىسا، ئۇنىڭ تومپايغان قورسىقىدا بىر نەرسە مىدىرلاپ تۇرغۇدەك.

«ۋاي خۇدايىمەي، بۆرە يەۋەتكەن بالىلىرىم تېخى تىرىكمىدۇ يا؟!» دەپ ئويلاپتۇ ئۆچكە.

ئۇ قارا ئوغلاققا دەپتۇ:

— بالام، تېز ئۆيگە بېرىپ، قايچا ۋە يىپ - يىڭنە ئەپكەل!

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

— ماقۇل، ئاپا!
قارا ئوغلاق يۈگۈ-
رۈپ بېرىپ ئۆيدىن قايچا
ۋە يىپ - يىڭنە ئېلىپ
كەپتۇ. ئۆچكە ئانا قايچا
بىلەن ۋەھشىي بۆرىنىڭ
قورسىقىنى ئازراق يارغا-
نىكەن، بىر ئوغلاق بېشى-
نى چىقىرىپتۇ. ئۇ داۋام-
لىق يېرىپتىكەن، ئالتە
ئوغلاقنىڭ ھەممىسى
ساق- سالامەت سەكرەپ
چىقىپتۇ. بۆرە دېگەن ئەب-
لەخ بەك ئاچ كۆز بولغاچ-
قا، ئوغلاقلارنى پۈتۈن -
پۈتۈن يۇتۇۋەتكەنىكەن!

ئوماق باللىرىنى تىرىك پېتى قايتا كۆرگەن ئۆچكە ئانا خۇشاللىقىدا
يىغلىۋېتىپتۇ. ئوغلاقلار سۆيۈملۈك ئانىسىنى قۇچاقلىۋېلىپ سۆيۈپ كېتىپ-
تۇ، قىن - قىنىغا پاتماي سەكرىشىپتۇ.

— چاققان بېرىپ تاش تېپىپ كېلىڭلار! بۇ ئەبلەخ ئويغانماستا قورسى-
قىنى تاش بىلەن توشقۇزۇۋېتەيلى، — دەپتۇ ئۆچكە ئانا.

يەتتە ئوغلاق ھەش - پەش دېگۈچە يوغان - يوغان تاشلارنى ئېپكېلىپ
بۆرىنىڭ قورسىقىنى توشقۇزۇۋېتىپتۇ. ئۆچكە ئانا بۆرىنىڭ قورسىقىنى
تىكىپ قويۇپتۇ.

بىر ۋاقىتتا ئۇيقۇسى
قانغان بۆرە ئورنىدىن تۇرۇپ-
تۇ. ئۇنىڭ ئاشقازىنىدا
غىچلا تاش بولغاچقا، ئۇس-
ساپ ئاغزى قۇرۇپ كەتكە-
نىكەن.

بۆرە سۇ ئىچكىلى دەريا
بويىغا مېڭىپتۇ. بىراق، ئۇ
دەلدەڭشىپ ماڭغان چاغدا
قورسىقىدىكى تاشلار بىر -
بىرىگە ئۇرۇلۇپ شاراقلاپ
كېتىپتۇ.

بۆرە مۇنداق دەپ ۋايساپتۇ:

قورسىقىم شاراقلايدۇ، ئىچىمدىكى نېمىدۇ؟

ئوغلاق يېدىم دەپ يۈرسەم، يېگىنىم غىچ تاشكەنغۇ!

بۆرە بىرمۇنچە جاپادا دەريا بويىغا بېرىپ، - سۇ ئىچكىلى ئېڭىشمەكچى بوپتۇ. لېكىن، قورسىقى بەك ئېغىرلاپ كەتكەچكە ئېگىلەلمەي قاپتۇ ۋە ئۆزىنى باشقۇرالماي دەرياغا «پۇلتۇڭڭىدە» چۈشۈپ كېتىپتۇ.

بۆرە ۋارقىراشقىمۇ ئۈلگۈرەلمەي قاپتۇ. سۇ ئىچىدە بىرنەچچە قېتىم پۇلتۇڭلاپ، ئاندىن دەريانىڭ تېگىگە چۆكۈپ كېتىپ تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپتۇ.

دەرەخلەرنىڭ كەينىگە مۆكۈۋالغان ئۆچكە ئانا ۋە ئوغلاقلار چىقىپ، بۆرىنىڭ مۇشۇنداق ئاقىۋەتكە قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ ۋە ئىختىيارسىز تەنتەنە قىلىشىپتۇ.

— سەن ئەبلەخكە تازا خوپ بولدى!

— بىز ئەمدى تالادا خاتىرجەم ئوينىيالايدىغان بولدۇق!

شوخ، ئوماق ئوغلاقلار ئانىسىنىڭ ئەتراپىغا ئولىشىپ ناخشا ئېيتىپتۇ، ئۇسسۇل ئويناپتۇ، ئۇلار بۆرىنىڭ ئۆزلىرىنى ئالدىشىدىن ئەندىشە قىلمايدىغان بوپتۇ.

ئۆچكە ئانا بالىلىرىنى باشلاپ خۇشال ھالدا ئۆيىگە قايتىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ، ئۇلار تىنچ، بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

شەھەر چاشقىنى ۋە سەھرا چاشقىنى

فرانسىيە مەسەلى (ئەسلى ئەسەر: راففېندىننىڭ)

بۇرۇن بىر شەھەر چاشقىنى سەھراغا بارغاندا، بىر سەھرا چاشقىنى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. سەھرا چاشقىنى ناھايىتى مېھماندوست ئىكەن. ئۇ شەھەر چاشقىنىنى سەھرادىكى مېۋىلىك باغلارنى، سۈيى ئەلۋەك ئۆستەڭ بويلىرىنى ئايلاندۇرۇپتۇ، كۆكتاتلىقتا باشلاپ بېرىپ، خىلمۇخىل كۆكتات-لارنى تېتىپ بېقىشقا تەكلىپ قىپتۇ، ئېتىزلىقتا ئۆسكەن يېڭى زىرائەتلەر-گىمۇ ئېغىز تەگكۈزگۈزۈپتۇ. يەنە ئۆيىگە باشلاپ بېرىپ، بانان، ياڭاق، ئارپا ۋە ئامبىرىدىكى بارلىق نەرسىلەرنى ئاچىقىپ مېھمان قىپتۇ.

بۇ يېمەكلىكلەر شەھەر چاشقىنىغا ئانچە تەملىك بىلىنمەپتۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇلارغا ئېغىز تېگىش ئۇچۇن باغمۇباغ، ئېتىزمۇئېتىز يۈرۈپ ھېرىپ كېتىپتۇ. «نېمىدېگەن جاپا - ھە؟ — دەپ ئويلاپتۇ ئۇ، — قورساق تويغۇزۇش ئۇچۇن شۇنچە جاپا تارتقان بارمۇ؟ شەھەردە بولسا…»

— مېھمان قىلغىنىڭغا رەھمەت، دوستۇم، — دەپتۇ شەھەر چاشقىنى سەھرا چاشقىنىغا، — بىراق ساڭا ئىچىم ئاغرىپ قالدى. بىر قېتىم قورساق تويغۇزۇش ئۇچۇن شۇنچە كۆپ جاپا چېكىدىكەنسەن. قارىغاندا، سەن بەك-مۇ بىچارە ئىكەنسەن. قاچانغىچە مۇشۇنداق غورىبەتچىلىك ئىچىدە

تۇرمۇش كەچۇرىسەن؟ مەن بىلەن كەتكىن، مېنىڭ باياشات تۇرمۇشۇمنى كۆرۈپ باقىن، خىلمۇخىل نازۇنېمەتلەرنى تېتىپ باقىن. كىم بىلىدۇ، مېنىڭ بىلەن شەھەردە تۇرۇپ قالامسەن تېخى!

سەھرا چاشقىنى شەھەر چاشقىنىنىڭ تەكلىپىنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىپتۇ.

شەھەر چاشقىنى شەھەرگە قايتىپ ئۇزاق ئۆتمەي، سەھرا چاشقىنى ئۇنى يوقلاپ كەپتۇ. شەھەر چاشقىنى ھەشەمەتلىك بىر ئۆيدە تۇرىدىكەن. ئۇ دوستىنى يېمەك - ئىچمەك ئىسكىلاتىغا باشلاپ كىرىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە گۆش، ماي، قىزا، بولكا، قېتىق، ئىرىمچىك، ھەسەل، مۇراببا، ئىشقىلىپ نېمە دېسە شۇ بار ئىكەن!

قاتتىق ھەيران بولغان سەھرا چاشقىنى كۆزلىرىنى چەكچەيتكىنىچە ھاڭۋېقىپ تۇرۇپلا قاپتۇ:

— ياپىرىم، مەن بۇ نەرسىلەرنى زادىلا كۆرۈپ باقمىغان.

— ئەلۋەتتە شۇنداق. قېنى، باقىنى ئەمىسە! تارتىنماي ئالغىن! مەن مانا شۇنداق تۇرمۇش كەچۇرىمەن، — دەپتۇ شەھەر چاشقىنى.

شەھەر چاشقىنى قورساق توقلاشقا تۇتۇش قىپتۇ، سەھرا چاشقىنىمۇ تەكەللۇپ قىلماي كىتىرلاپ يېمەكلىكلەرگە تېگىش قىپتۇ. ئىسكىلاتتىكى نەرسىلەر ئۇنىڭ ئۇچۇن يېڭىلىق بولغاچقىمىكىن، بەك جىق يېگۇسى كەلمەپتۇ، بىراق ئۇنى - بۇنى ئاز - ئازدىن بولسىمۇ تېتىپ باققۇسى كەپتۇ، شۇڭا قورسىقىنىڭ تويغىنىنى تۇيمايلا قاپتۇ.

بىر چاغدا ئېغىر ئاياغ تىۋىشى يېقىنلاپ، ئۇلارنىڭ كاتتا زىياپىتىنى ئۇزۇپ قويۇپتۇ.

— خوجايىن كەلدى، چاققان قاچايلى! — دەپتۇ شەھەر چاشقىنى جىددىيلەشكىنىدىن غال - غال تىترەپ.

سەھرا چاشقىنى تەمتىرەپ قاپتۇ، شۇنداق بولسىمۇ چاققانلىق بىلەن شەھەر چاشقىنى قاچقان تەرەپكە يۈگۈرۈپتۇ.

ھېلىمۇ ياخشى، ئۇلار دەل ۋاقتىدا قېچىۋېلىپتۇ، بولمىسا خوجايىنىنىڭ ئايىغى ئاستىدا مىجىقى چىقىپ كېتەتتىكەن. چۈنكى، بۇ ئۆيىنىڭ ئايال خوجايىنىنىڭ ئايىغى بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىلىقى بىر سۇڭمۇ كەلمەيدىكەن!

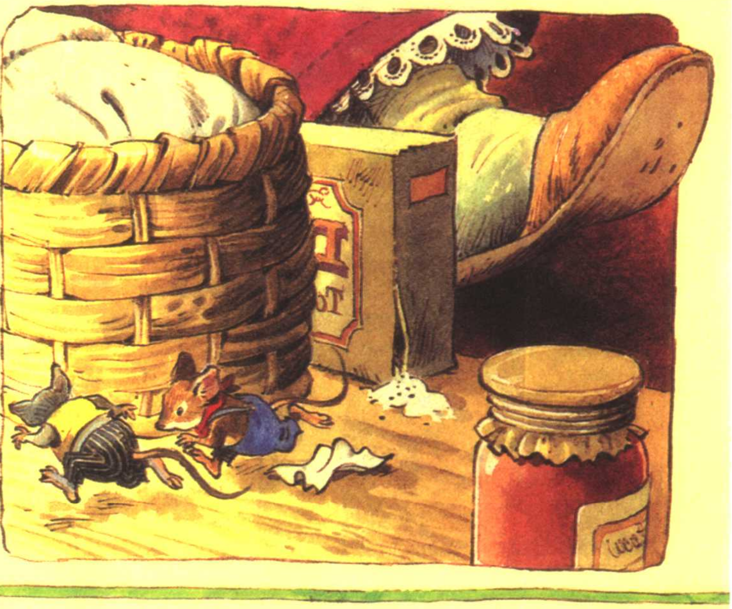

ئايال خوجايىن بىرھازا غىچە «تاراق - تاراق» قىلىپ يۈرۈپ، ئىسكىلاتتىن بىر قۇتا چاي ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

شەھەر چاشقىنى بىلەن سەھرا چاشقىنى يوشۇرۇنۇۋالغان يېرىدىن چىقىپ يەنە پەيزى قىلىشقا باشلاپتۇ.

— ھېچقىسى يوق، قېنى كەل!
ئەنسىرىمە، ئۇ كەتتى. كەل، يە، يە
دەيمەن! بۇ ھەسەل، بەك تەملىك، —
دەپتۇ شەھەر چاشقىنى.
سەھرا چاشقىنى ھەسەلنى تېتىپ
كۆرۈپ، ئىختىيارسىز توۋلىۋېتىپتۇ:
— ياپىرىم! ئەجەب تەملىك نېمد-
كىنا بۇ!
— ھەسەل دېگەن شۇ، — دەپتۇ
شەھەر چاشقىنى مەغرۇر قىياپەتتە، —
جىقراق ئېغىز تەگكىن ئۇنىڭغا!
سەھرا چاشقىنى تازا خۇش بولۇپ
تۇرغاندا، تۇيۇقسىز يەنە ئاياغ تىۋد-
شى ئاڭلىنىپتۇ. ئىككى چاشقان يەنە قېچىپتۇ. ئەسلىدە ئۆينىڭ ئەر خوجا-
يىنى ئىسكىلاتتا بىرنەچچە بوتۇلكا هاراق ئالغىلى كىرگەنىكەن، بىراق ئۇ
قاچىنىڭ تېشىغا ئېقىپ قالغان ھەسەلنى كۆرۈپ، غەزەپلەنگەن ھالدا ۋارقد-
راپ كېتىپتۇ:
— يەنە شۇ لەنىتى چاشقانلارنىڭ ئىشىغۇ بۇ! خەپ توختاپ تۇرۇڭلار،
بۇ يەرگە مۈشۈك دېگەن جانىۋارنى ئەكىرىپ قوياي، شۇ چاغدا قانداق
قىلارسىلەركىن؟!
چاشقانلار قورقىنىدىن نەپەسمۇ ئالالماي قاپتۇ. بىردەمدىن كېيىن ئەت-
راپ يەنە تىمتاس بولۇپ قاپتۇ.
— سېنىڭ بۇ ماكانىڭدا دائىم مۈشۈنداق ئىشلار بولۇپ تۇرامدۇ؟ —
دەپ پىچىرلاپتۇ سەھرا چاشقىنى تۈگۈلگىند-
چە.

— ھە… ھە، بەزىدە… شۇنداق، — شەھەر
چاشقىنى كېكەچلەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
تۇيۇقسىز ئىسكىلاتنىڭ ئىشىكى «غىچ»
قىلىپ ئېچىلىپتۇ، ئىككى چاشقان قورقىند-
دىن قېتىپ قاپتۇ.
ئۇلار يۇڭلۇق بىر مەخلۇقنىڭ ئىسكىلاتقا
كىرگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ.
— ئۇ نېمە؟ — سەھەر چاشقىنى شەھەر
چاشقىنىغا پىچىرلاپتۇ.
— ئۇش! گەپ قىلما، ئۇ مۈشۈك، ئاۋازد-
مىزنى ئاڭلاپ قالمىسۇن، بولمىسا…

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com